

BOISSERIE · GUILLAUME · BRANGIER

DER DE
GENERATIE DEEL 6

DE BANK

1882-1914

DARGAUD

DE KOLONIALE TIJD

DERDE
GENERATIE DEEL 6

DE BANK

1882-1914

Scenario:

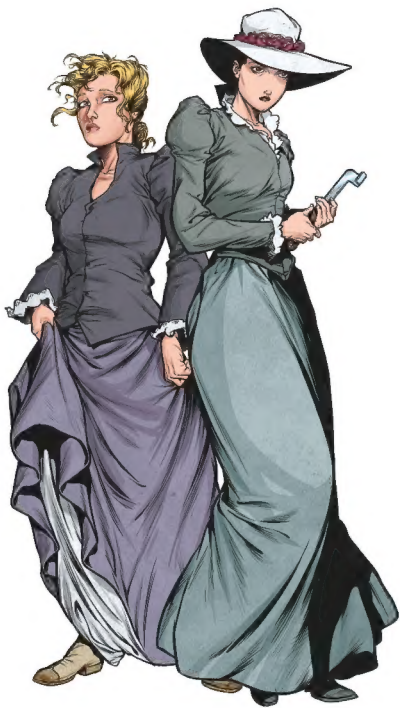
PIERRE BOISSERIE
PHILIPPE GUILLAUME

Tekeningen:

STÉPHANE BRANGIER

Inkleuring:

DELF

DARGAUD

BENELUX

1815-1848

EERSTE GENERATIE

Charlotte de Saint-Hubert
1790 - 1858

Dochter uit een rijk, aristocratisch Frans geslacht, dat door de Franse Revolutie zijn positie verloor en berooid raakte. Charlotte en haar broer Christian wijken in 1815 uit naar Londen. Charlotte prostitueert zich en wordt de minnares van Lord Milligan. Na de affaire van de handel met voorkennis, vlucht ze naar Frankrijk. Ze is dan zwanger van Milligan. Ze laat het kind achter in Normandië en gaat naar Parijs. Na heel wat tegenslagen trouwt Charlotte met Camille Léomant, een wisselagent met wie ze twee kinderen krijgt: Jacques en Odile.

Victor de Saint-Hubert
1816 - 1871

De zoon die Charlotte achterliet na haar terugkeer in Frankrijk. Geadopteerd door zijn oom Christian. Hij blijkt net als zijn vader verslaafd aan geweld. Hij knapt de smerige zaakjes van de bank op.

Jacques Léomant
1826

Zoon van Charlotte. Jacques heeft geen zin voor realiteit. Hij houdt meer dan plezierjes dan van de zaken van het wisselagentschap van zijn vader. Als zijn moeder sterft komt hij tot inkeer. Tot aan de val van de Union générale in 1882 toont hij zich een geslepen zakenman.

Odile Léomant
1828

Dochter van Charlotte. Odile droomt net als haar moeder van herstel van grandeur. Ze trouwt in Algerije met een Franse kolonist, met wie ze twee kinderen krijgt. Ze keert dan terug naar Frankrijk. Het kind, Joseph, dat ze krijgt met haar neef Eugène, brengt de twee families tot elkaar. Pater familias Christian duidt hem aan als zijn opvolger.

1857-1871

TWEDE GENERATIE

Achille Langlois
1853

Zoon van Odile. Achille erft het wisselagentschap van zijn oom Jacques. Hij koestert een diepe rancune tegen zijn broer Joseph die de BGI erde. Maar zijn ambities zijn groter dan zijn kwaliteiten als beheerder.

Joseph de Saint-Hubert né Langlois
1859

Zoon van Odile en Eugène. Zijn grootvader Christian adopteert hem en maakt hem zijn erfgenaam en opvolger aan het hoofd van de BGI. Tot grote woede van zijn oom Théodore en zijn broer Achille. Hij wordt een briljante, bezielde directeur van de familiebank.

1882-1914

DERDE GENERATIE

Christian de Saint-Hubert
1792 - 1871

Broer van Charlotte. Hij werkte in Londen voor de Rothschilds. Verraden door zijn zuster in de affaire van de handel met voor-kennis komt hij in de gevangenis. Hij ontsnapt en gaat naar Parijs. Daar bouwt hij het familiefortuin weer op, ten koste van Charlotte, die hij nu intens haat. Hij sticht de Banque générale d'investissement die hij doet groeien en bloeien. Naast zijn eigen zoons, Théodore en Eugène, adopteert hij de door Charlotte verlaten Victor. Hij is een geduchte zakenman die investeert in alle economische groeimarkten.

Eugène de Saint-Hubert
1832 - 1871

Jongste en rebelse zoon van Christian, die hem liever heeft dan Théodore. Eugène moet echter niets hebben van de bank en de excessen van het geldwezen. Hij gaat naar het seminarie. Als priester kiest hij de kant van de arbeiders en wordt een van de leiders van de communards.

Théodore de Saint-Hubert
1830

Christians oudste zoon Théodore is een timide jongen die door zijn vader wordt overheerst. Toch heeft hij aanleg voor het bankwezen. Zijn vrouw Marie-Thérèse schenkt hem drie dochters. Théodore wordt door zijn vader opzijgeschoven als opvolger bij de bank. Hij wordt geen directeur van de BGI.

Eugénie de Saint-Hubert
1858

Oudste dochter van Théodore. Ze is een onbezonnen jonge vrouw, aangelrokken door alles wat blinkt. Beïnvloedbaar en oeverloos meelevend, laat ze zich door Thérèse Humbert meeslepen in het wervende Parijse uitgaansleven met al zijn excessen.

Angèle de Saint-Hubert
1859

Middelste dochter van Théodore. Angèle is een ondernemende levensgenietster. Niets houdt haar tegen. Ze zit vol plannen en ambities. Ze doet briljant zaken in Indochina. Ze is Joseph's favoriete nichtje en zijn vertrouweling.

Clotilde de Saint-Hubert
1862

De jongste dochter van Théodore, Clotilde, is eenzestig en gesloten. Niets lijkt haar te interesseren. Niet de mensen, niet de zaken. Ze kijkt met een zure blik naar haar familie, waar ze weinig voor lijkt te voelen.

MENEER GROULX!

AANGENAAM,
MENEER PIGEARD.
BLIJKBAAR BEN IK
BEKEND ALS DE
BONTE HOND!

ZEG DAT WEL!

KOMT U MAAR,
WE GAAN EVEN
RUSTIG ZITTEN...

DIT IS MEVROUW
PIGEARD, ZIJ DOET DE BOEK-
HOUDING VAN ONZE ZAAK.

DAN ZAL ZIJ WEL
WILLEN HOREN WAT IK U
KOM VOORSTELLEN.

GEEN SPRAKE VAN!

MEVROUW PIGEARD IS EEN PAREL.
WAT HEET; EEN JUWEEL! MAAR VAN BELEGGEN
HEEFT ZE GEEN BENUL. EEN VROUW KAN
TOCH NIET...

GA MAAR,
LIEFJE...

MEVROUW...

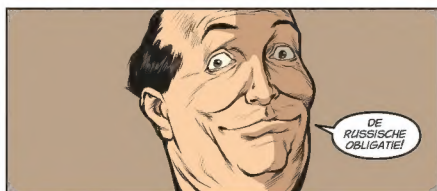

KOM, BESTE VRIEND, U LIJST TOCH
WEL EEN STUKJE PATÉ? OF HERT U LIEVER
EEN GLAS RODE WIJN UIT MIJN Kelder?
HET IS EEN PECHARMANT.

DANK U,
HET IS ME NOG
TE VROEG.

TER ZAKE NU:
DE RUSSISCHE
OBLIGATIE...

DE
RUSSISCHE
OBLIGATIE!

U WEEET DAT DEZE OBLIGATIE VEEL SUCCES
HEEFT BIJ HET FRANSE PUBLIEK.
HIJ IS UITGEGEVEN DOOR TSAAR
ALEXANDER III ZELF.

HET SIERT DE FRANSE INVESTEERERS DAT
ZIJ DE MODERNISERING VAN DAT GROTE LAND
MOGELIJK MAAKTEN, ONDER ANDERE MET DE
TRANS-SIBERISCHE SPOORWEG.

ALLE GROTE FRANSE ONDERNEMINGEN
INVESTEREN IN RUSLAND.

ALS U DE KAART VAN RUSLAND BEKIJKT
KUNT U ZEGGEN: DIT LAND DANKT
ZIJN GROOTSHEID EEN BEETJE
AAN MIJ!

HEBT U GEHOORD WAT ONZE
PRESIDENT ZEI?

POTVERDORIE!
DIE SIERIGE
BENGELS WEER!

DUVEL OP,
STELLETJE
SNOTAFEN!

"LEENEN AAN RUSLAND IS LEENEN AAN FRANKRIJK!"
HET VERSTERKT DE BAND TUSSEN ONZE LANDEN.
DE DUITSERS MOGEN WEL UITKIJKEN!

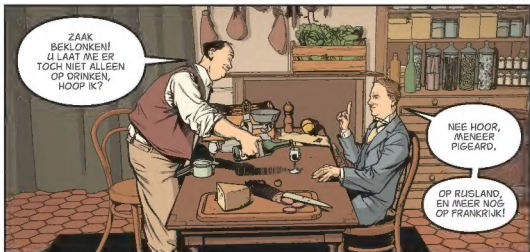
IK BEN EEN GROTE PATRIOT,
MENEER GROUT, TOT HOVEEL MAG
JE GAAN MET DIE BELEGGING?

U KUNT ZONDER ENIG RISICO
AL UW SPAARGELD BELEGGEN
BIJ DE BSI...

WE HEBBEN HET OVER EEN
EEN OBLIGATIE GEGARANDEERD
DOOR NIET EEN, MAAR DOOR
TWEDE STATEN!

ZAAK
BEKLOKKEN!
U LAAT MI EER
TOCH NIET ALLEEN
OP DRINKEN,
HOOP IK?

NEE HOOR,
MENEER
PIGEARD,

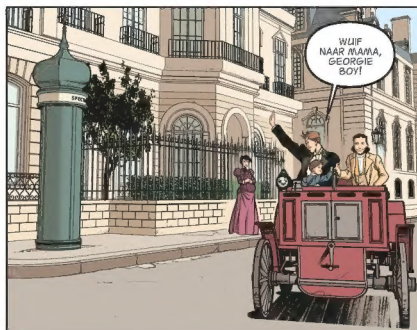
OP RUSLAND,
EN INGER NOG
OP FRANKRIJK!

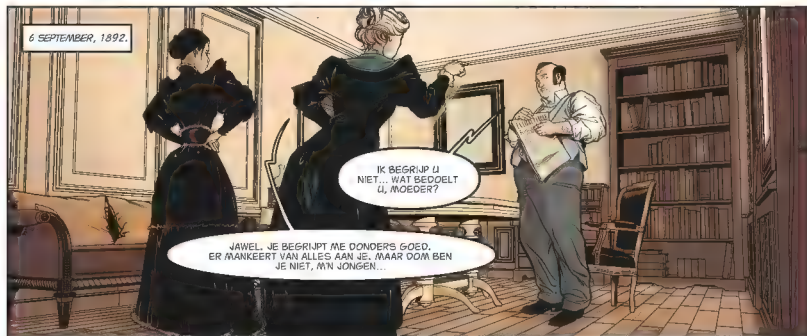

ALS MENEER ZO GOED WIL ZIJN IN TE STAPPEN, BRENG IK
MENEER OVERAL WAAR HIJ MAAR HEEN WIL...

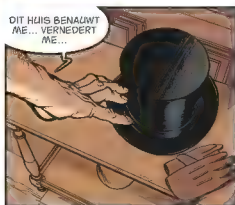
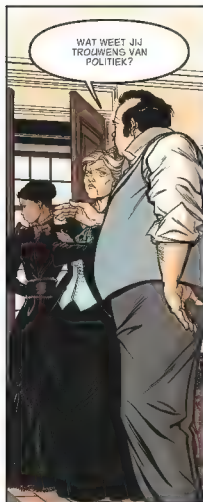

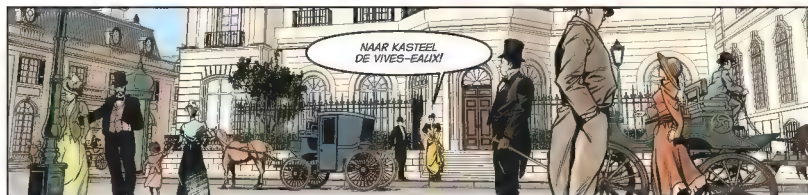

WAT DAN? WILT U WIJEN OF IK HIER GELD MEE HEB VERLOREN?

TEL HET MAAR, THERÈSE. HET KLOPT.

KOM, EUGÉNIE.
LATEN WE NIET GROMMAIR OEN.
NATUURLIJK VERTROUW IK JE!

ONGELOFELIJK, ZON
SCHAAMTULOZE DRONKENLAP DIE
GELD AAN JE VRAAGT!

WAAROM WERKT
HIJ NIET, ZOALS
IEDEREEN...?

HET ZIJN RARE TIJDEN,
ARME EUGÉNIE.

KOM MAAR MEE.
WE DRINKEN EEN KOPJE THEE. IS
KAPITEIN LAMARQUE NOG STEEDS
OP CAMPAGNE?

OH, NEE! HIJ IS HAAST NOOIT
MEER WEG. HIJ ZIT OP HET MINISTERIE...
EEN BELANGRIJKE POST.

FIJN... DAN HEEFT HIJ VAST ALLE TIJD OM
AAN JOU TE DENKEN...

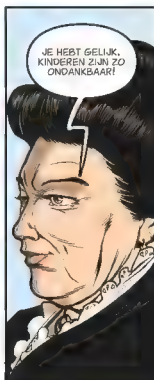

JA... MAAR JE HOEFT NERGENS
BANG VOOR TE ZIJN. IK PAS HEEL GOED OP...

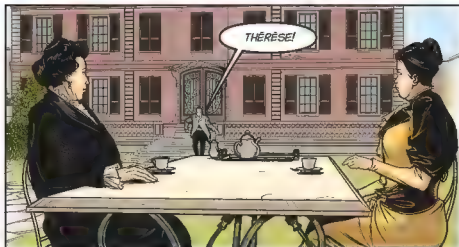

WAT
BEDOEL JE?

DAT... JE VRIENDSCHAP ME TE DIERBAAR
IS... DAAR MAG GEEN KIND TUSSENKOMEN!

JE HEBT GELUK.
KINDEREN ZIJN ZO
ONDANKBAAR!

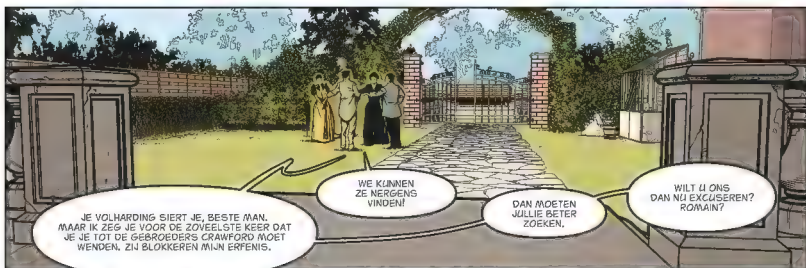

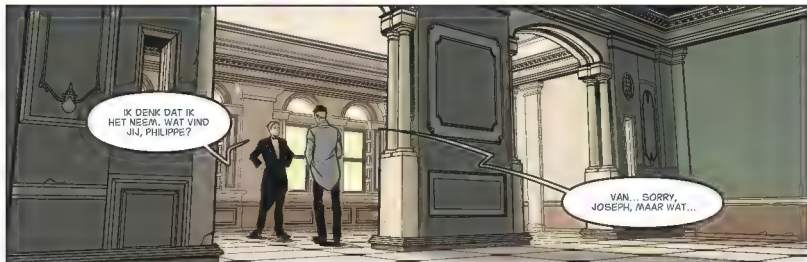
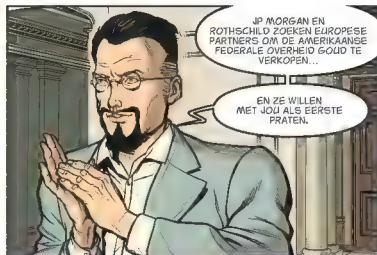
THERÈSE!

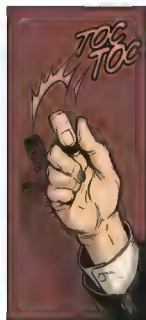
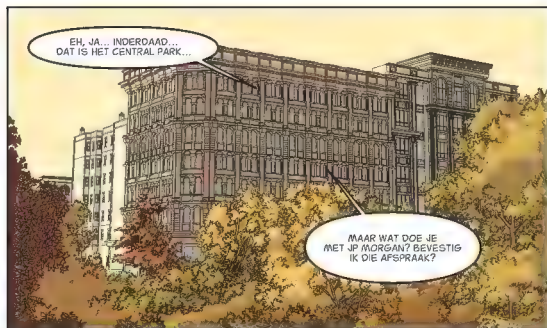

JA, ROMAIN,
WAT IS ER?

DE DEURWAARDEER DIE ONS IN PARIJS VERVOLGT.
HIJ IS HIER MET GENDARMES.

WE ZOUDEN NIET DURVEN, MR. PRESIDENT, BARON DE ROTHSCHILD,
MENEER DE SAINT-HUBERT EN IZELF KOMEN U HULP AANBIEDEN, DE FINANCIËLE
TOESTAND VAN HET LAND LIJKT ONS MEER DAN ZORGELEK.

ZEG, DE SAINT-HUBERT, BENT U SOWS
FAMILIE VAN CHARLOTTE DE SAINT-HUBERT,
DIE TIJDENS DE RESTAURATIE ZON DERINIS
VEROORZAakte IN PARIS?

IK GA AAN HET WERK, MIREILLE.
BRENG ME TEGEN DE AVOND EEN
LICHT MAAL.

JA, JUFFROUW. VERGEET NIET
TE DRINKEN. IK HEB EEN KARAF OP
UW BUREAU GEZET.

DANK JE, MIREILLE.

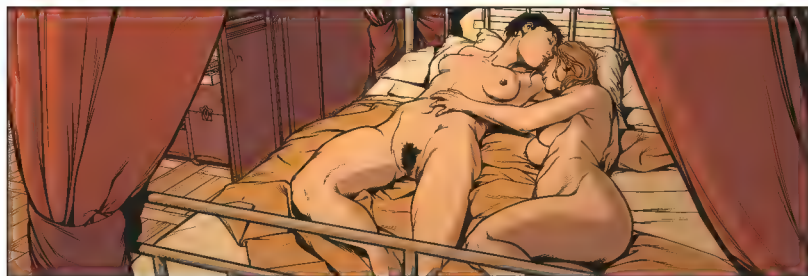
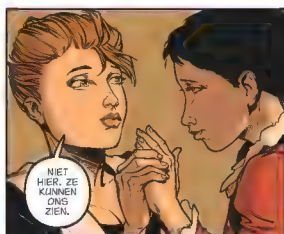
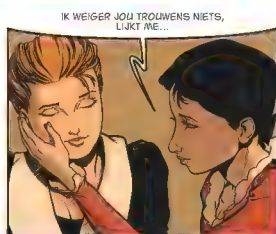
AAN DE SLAG...

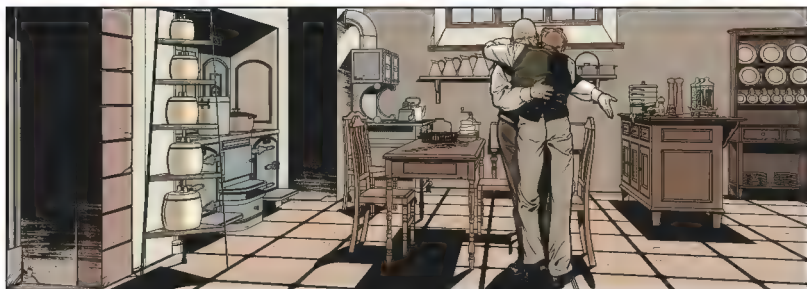
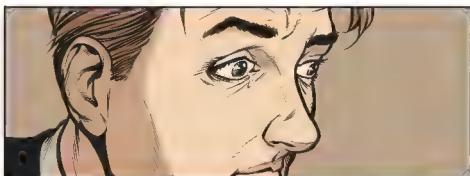
JUFFROUW CLOTILDE,
U BEDERT ZO UW OGEN!
HET IS BIJNA DONKER.

DANK JE,
MIREILLE. ZET MAAR
NEER EEN STEEK DE
LAMPEN AAN,
ALSGEBLIEFT.

NATUURLIJK! ACHTER DE ZOON, STAAT DE MOEDER!

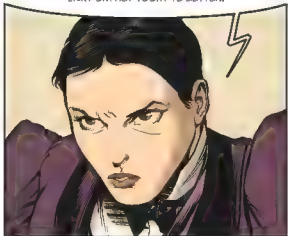

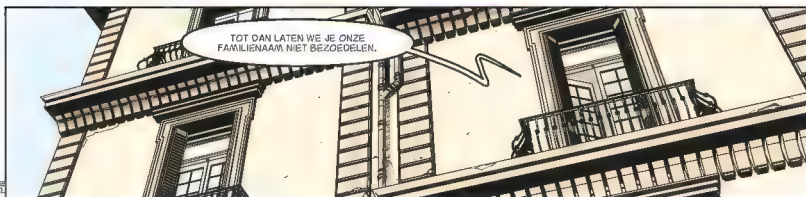
IK BETAAL AL JE ZAKELIJKE EN
PRIVESCHULDEN, MAAR ALLEEN
ALS JIJ JE TERUGTREKT.

HET AGENTSCHAP BLIJFT IN DE FAMILIE. WANT
GELUKKIG HEB JIJ EEN ZOON DIE HEEL GESCHIKT
LIJKT OM HET VOORT TE ZETTEN.

OM GEEN AANGTOOT TE
GEVEN, GAAN WE NIET SCHEIDEN.
MAAR JIJ ZET NOOIT MEER EEN
VOET IN DIT HUIS.

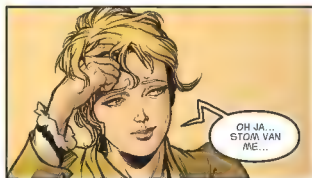
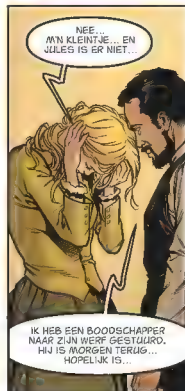

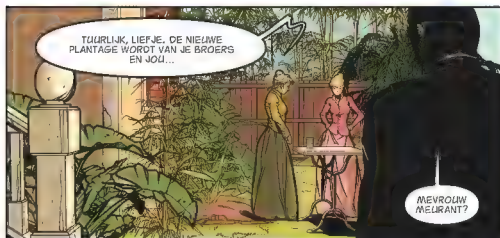
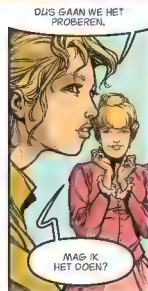

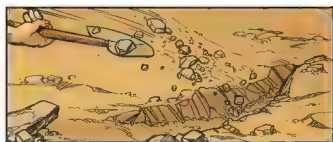
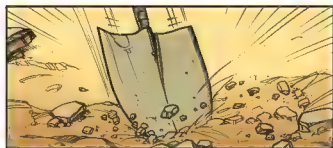
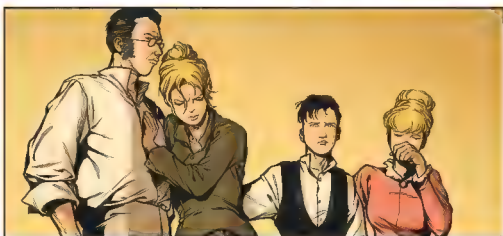
HIJ GLOEIT, IK BLIJF LIEVER BIJ HEM. DE KOORTS DUURT AL DRIE DAGEN...
IK BEN RADELOOS.

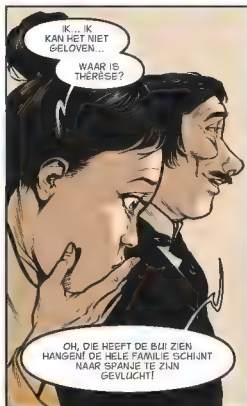

HEBT U GEEN ANDER MIDDEL,
DOKTER?

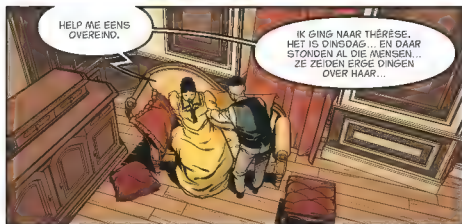
KOM JE EINDELIJK
WEER BIJ, LIEVE
EUGÉNIE?

MAAR... ZIJN
WE THUIS?

IK... IK WAS...
IK BEDOEL...

JA, IK WEEET HET. JE BENT
FLANKEGEVALLEN VOOR HET HUIS
VAN DE HUMBERTS, TUSSEN DIE MASSA
MENSEN. MAAR WAT DEED JE DAAR?

HELP ME EENS
OVEREIND.

IK GING NAAR THÉRÈSE.
HET IS DINSDAG... EN DAAR
STONDEN AL DIE MENSEN...
ZE ZEIDEN ERGE DINGEN
OVER HAAR...

WAAR IS ZE?

RUSTIG, JOSEPH!

ZEG ME DAT 'T
NIET WAAR IS...

ZEG ME DAT
DIE LEENING AAN DE
HUMBERTS NIET VAN
DE BGI KOMT...

HET SPIJT ME ZO, JOSEPH... THÉRÈSE
IS MIJN ENIGE VRIENDIN. ZE IS ZO LIEF
VOOR ME... ALLEEN ZIJ BEGRIJPT ME
ECHT.

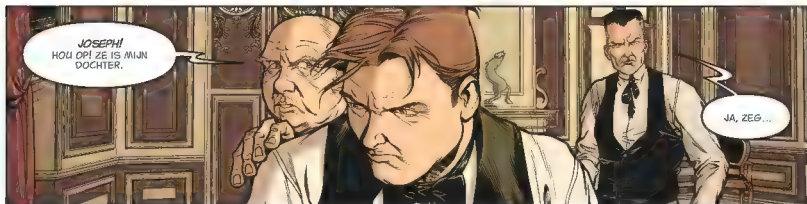

DUS WILDE
IK HAAR
HELPER...

HELPER?
MAAR ZE HEEFT JE
ALTIJD BELAZERD!

EN IK VERDEEDIGDE JE NOG WEL
ALS JE ZISTERS JE BESPOTTEN OM JE NATIVITEIT...
ZE ZATEN ER NOG VER NAAST! JE BENT EEN STOMME
TRUT. EN EEN DUKE TRUT OOK, DOOR DE MILJOENEN
DIE ONS DIT GAAT KOSTEN!

JOSEPH!
HOU OP! ZE IS MIJN
DOCHTER.

JA, ZEG...

DE VOLGENDE DAG,
METROSTATION BASTILLE.

METROPOLITAIN

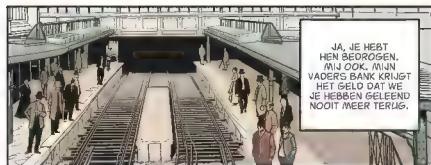
LIEVE THÉRÈSE,

IK DENK NIET DAT
DEZE BRIEF JE
BEREIKT...

IK HOOP HETZELFDE VAN
IEDEREEN DIE WRAAK OP
JE WIL NEMEN.

AL DIE VLEIERS DIE JE
ALLEEN, MAAR ZAGEN ALS EEN
INKOMSTENBOM TERWIJL ZE
AL BULKTE VAN HET GELO...

JA, JE HEBT
HEN BEDROGEN,
MIJ OOK. MIJN
VADER'S BANK KRIJST
HET GELO DAT WE
JE HEBBEN GELEEND
NOOIT MEER TERUG.

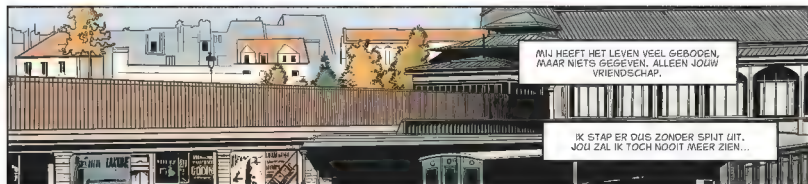
BIJ JOU VOELDE IK
DAT IK LEEFDE, BIJ
JOU WAS IK NIET HET
AUKRINT VAN SPOT,
ALS BIJ MIJN ZUSTERS.
IK NIET ALLEEN EEN
BAARMOEDER, ALS VOOR
MIJN VADER EN
MIJN MAN.

HOE ER OOK OVER
JE GEORDEELD
ZAL WORDEN, IK ZEG
JE. TERECHT HEB JE
DIE NUCHTELAARS
BEDROGEN EN GEPAKT
WAT HET LEVEN JE NIET
BOOD.

TOCH KREEG IK VAN
JOU WAT NIEMAND MIJ
OOIT GAF: VRIENDSCHAP
EN WAT WAARDERING.

MIJ HEEFT HET LEVEN VEEL GEBODEN,
MAAR NIETS GEGEVEN. ALLEEN JOUW
VRIENDSCHAP.

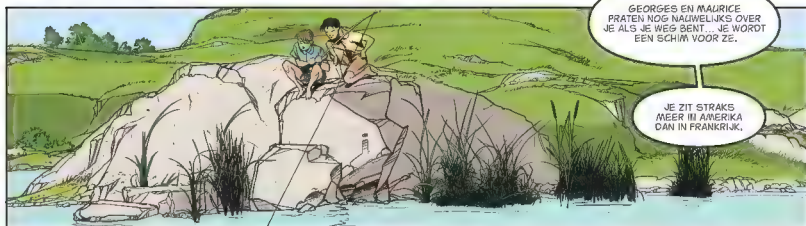
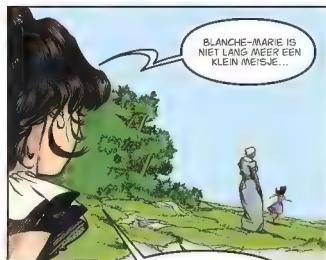
IK STAP ER OUS ZONDER SPLIT UIT.
JOU ZAL IK TOCH NOOIT MEER ZIEN...

DE WERELD NOG WEL! WAAROM EIGENLIJK?

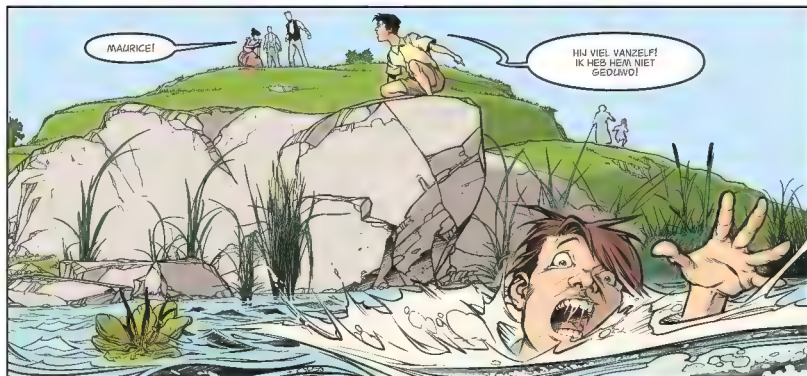
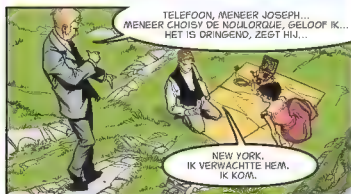

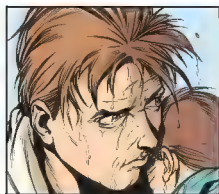
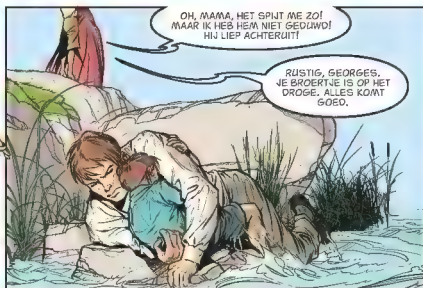
JE STAAT NIET MEER MET JE BEIDE BENEN OP DE GROND. JE KIJKT BINNA NIET MEER OM NAAR DE KINDEREN. JE ZIET ZE NIET MEER STAAN. JE PRAAT NIET MET ZE, JE ZIET ZE NIET OPSPROEIJEN.

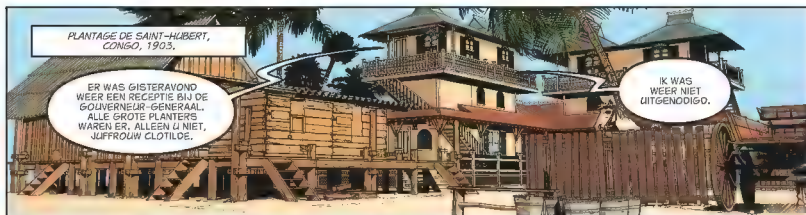

MEER DAN EEN MAAND GELEDEN, ZELFS ALS WE HIER IN COUR-D'OR ZIJN BEN JE AFWEZIG. NET OF JE FYSIEK NIET HELEMAAL BIJ ONS BENT.

PLANTAGE DE SAINT-HUBERT,
CONGO, 1903.

ER WAS GISTERAVOND
WEER EEN RECEPTIE BIJ DE
GOUVENEUR-GENERAAL.
ALLE GROTE PLANTERS
WAREN ER, ALLEEN U NIET,
JUFFROU CLOTILDE.

IK WAS
WEER NIET
UITGENODIGD.

EEN ALLEENSTAANDE
VROUW VAN SLECHTE REPUTATIE
NOOIG JE NIET UIT. DAT WEEET
JE TOCH, MIREILLE...

JA... HET IS OOK
EEN BEETJE MIJN
SCHULD DAT ZE
U MIDDEN.

IK ZOU HET BEST BEGRIPPEN
ALS U TROUWDE OM ERBIJ TE HOREN.
KANDIDATEN GENOEG...

KLETS NIET.
HET LAATSTE WAT IK
NOOIG HEB IS EEN
MAN, WAT MOET IK
DAARNEE?

EEN BEETJE
RESPECT KRIJGEN? HET
IS OOK GOED VOOR
UW ZAKEN.

MIJN ZAKEN LOPEN PRIMA.

STUKKEN BETER
DAN DIE VAN DE
KANDIDATEN.

DE ENIGE DIE IK NOOIG HEB,
DAT BEN JIJ MIREILLE. DAT WEEET
JE BEST.

JUFFROU DE SAINT-HUBERT?
NEEM MI NIET KWALJK... IK...
KAN IK U EVEN SPREKEN?

EN U BENT?

CLÉMENT SAUTET...
WAARNEEMD ADMINISTRATEUR
VAN DE PLANTAGE... IK... IK WILDE U
ERGENS VOOR WAARSCHUWEN...

HOEZOT WAAR
DOELT U OP?

HET LIET GEVOELIG...
HET GAAT OVER MENEER
COLLOT, DE DIRECTEUR...
HU...

TERZAKE,
LAAT ME NIET MYN TIJD
VERDOEN, KOM, BUITEN
IS HET FRISSEER.

VERMOEDELIJK WEEET U
NIET DAT MENEER COLLOT ZICH NIET...
CORRECT GEORAGT TEGEN DE
ARBEIDERS VAN DE
PLANTAGE...

EN?

HOE DAN?

MENEER COLLOT HEEFT EEN
ZEISTIGTAL VROUWEN EN
KINDEREN OPGESLOTEN OM DE
MANNEN TE DWINGEN DE RUBBER
TE DOOSTEN, ZONDER LOON, MET
ALLEEN DREIGEN EN.

VIJF VROUWEN EN TWEE KINDEREN
ZIJN AL DOODGEHONGERD EN IN
DE RIVIER GEGOOID...

MENEER COLLOTS
MANNEN VOEREN EEN SCHRIK-
BEWIND. WIE IETS HEEFT MISDAAN,
STRAFT COLLOT ZELF MET
DE ZWEEP...

WAT AFGRIJSELIJK!
WAAROM WEEET IK
DAT NIET?

OLETA? KLOPT HET
WAT HIJ VERTELT? WIST
JIJ DAT?

JA, JUFFROUW...
IEDEEREEN WEEET
HET, MAAR ALS JE
IETS ZEGT, Slaat
COLLOT JE
FAMILIE...

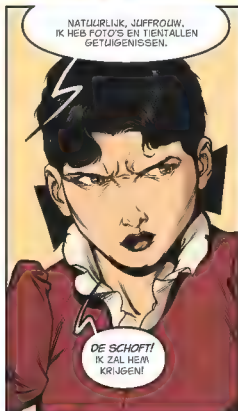

HIJ DOET NOG ERGERE
DINGEN, DIE DURT IK U NIET
EENS TE VERTELLEN.

IK KAN GEWOON
NIET MEER ZWIGEN.

KUNT U BEWIJZEN
WAT U BEVEERT?

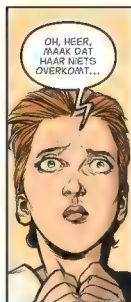
NATUURLIJK, JUFFROUW.
IK HEB FOTO'S EN TIENTALLEN
GETUIGENISSEN.

DE SCHOFF!
IK ZAL HEM
KRINGEN!

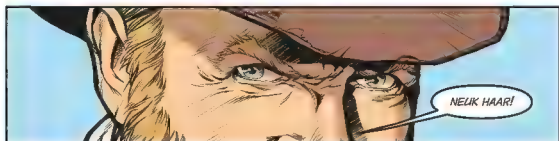
U HEBT GELUK. IK WAARSCHUW HET GARNIZON.

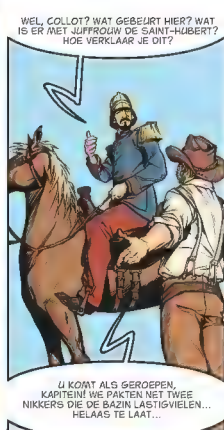

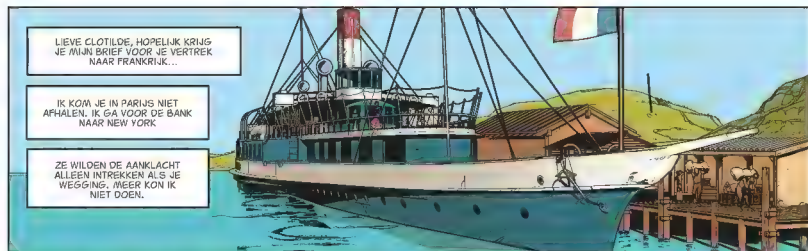
EH, WAAR DANK IK UW BEZOEK AAN? HET GEBEURT NIET VAAK DAT DE 'BAAS' ZELF KOMT.

MAAR EEN ROK IS HIER OOK NIET ZO HANDIG...

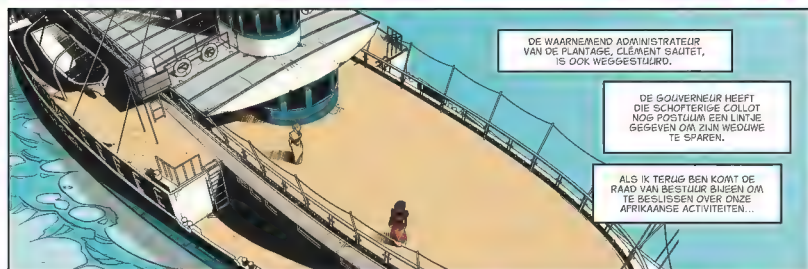

LIEVE CLOTILDE, HOPELIJK KRING
JE MIJN BRIEF VOOR JE VERTREK
NAAR FRANKRIJK...

IK KOM JE IN PARIS NIET
AFHALEN, IK GA VOOR DE BANK
NAAR NEW YORK

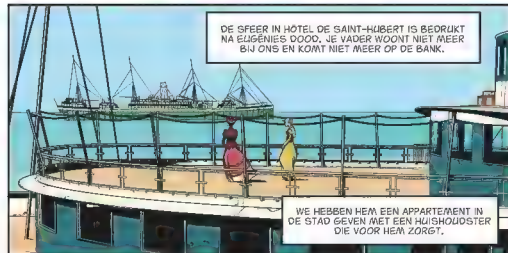
ZE WILDEN DE AANKLACHT
ALLEEN INTRUKKEN ALS JE
WEGGING, MEER KON IK
NIET DOEN.

DE WAARNEMEND ADMINISTRATEUR
VAN DE PLANTAGE, CLÉMENT SAUTET,
IS OOK WEGGESTUURD.

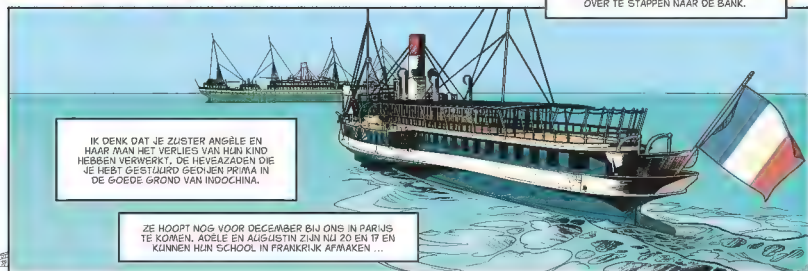
DE GOUVERNEUR HEEFT
DIE SCHOTERIGE COLLOT
NOG POSTUUM EEN LINTJE
GEGEVEN OM ZIJN WEDUWE
TE SPAREN.

ALS IK TERUG BEN KOMT DE
RAAD VAN BESTUUR BIJEN OM
TE BESLISSEN OVER ONZE
AFRIKAANSE ACTIVITEITEN...

DE SFEER IN HOTEL DE SAINT-HUBERT IS BEORUKT
NA EUGENIE'S DOOD, JE VADER WOONT NIET MEER
BIJ ONS EN KOMT NIET MEER OP DE BANK.

WE HEBBEN HEM EEN APPARTEMENT IN
DE STAD GEVEN MET EEN HUISHOUDSTER
DIE VOOR HEM ZORGT.

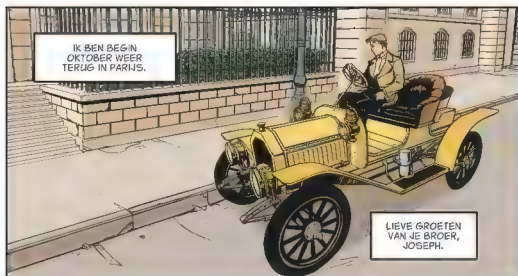

IK DENK DAT JE ZUSTER ANGELE EN
HAAR MAN HET VERLIES VAN HUN KIND
HEBBEN VERWIKT, DE HEVEZAAZEN DIE
JE HEBT GESTUURD GEDIJEN PRIMA IN
DE GOEDE GROND VAN INDOCHINA.

ZE HOOPT NOG VOOR DECEMBER BIJ ONS IN PARIS
TE KOMEN, ADELE EN AUGUSTIN ZIJN NU 20 EN 17 EN
KUNNEN HUN SCHOOL IN FRANKRIJK AFMAKEN ...

MIJN BROER ACHILLE IS WEG, ZIJN ZOON
CHARLES-HENRI HEEFT MIJ HET WISSEL AGENTSCHAP.
HIJ ONTPORT ZICH ALS EEN UITSTEKENDE
BEURSHANDELAAR.

IK OVERWEEG ERNSTIG HEM TE VRAGEN
OVER TE STAPPEN NAAR DE BANK.

MAAR... NEE! IK DOE HET VOOR HEN. ZO DAT ZE NIETS TEKORT KOMEN... OM DAT...

IK BEGRIJP 'T NIET. SUZANNE HEEFT NIETS GEZEGD...

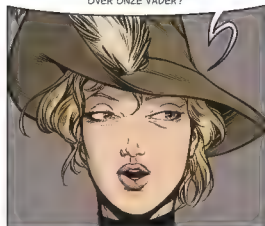
MAAR IK KAN NIET ANDERS. IK MOET EEN BANK DRAAIENDE HOUDEN. HET IS MIJN TANK DE NALATENSCHAP VAN MIJN GROOTVADER TE LATEN BLOEIEN.

DAT IS MIJN PLICHT. MIJN BESTAANSREDE... IK MOET ME WAARDIG TONEN...

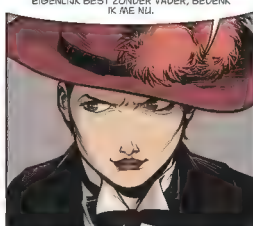

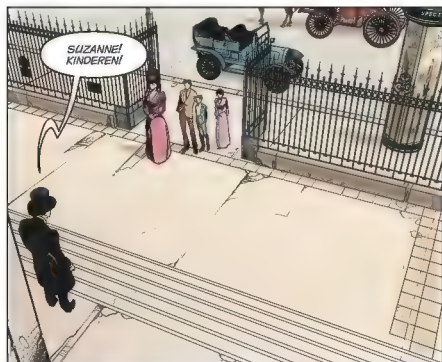

KUN JE NIET EEN KEER IETS AARDIGS ZEGGEN OVER ONZE VADER?

EVEN DENKEN... NEE, NIET ECHT. JE KUNT EIGENLIJK BEST ZONDER VADER, BEDIENK IK ME NU.

22 OKTOBER 1907,
IN PARIS, HET
HOOFDKANTOOR
VAN DE BGI.

HEREN, IK DANK U
VOOR UW AANWEZIGHEID
OP DEZE BUITENGEWONE
ZITTING VAN DE
BESTUURSGRAAD.

ZOALS U ZIET
BEN IK HIER NIET ALLEEN.
U KENT ALERMAAL MIJN
ZUSTER, CLOTILDE DE
SAINT-HUBERT.

IK HEB OOK MIJN NEEF,
CHARLES-HENRI LANGLOIS, DE ZOON
VAN MIJN BROER, UITGENODIGD. U WEEET
HOE SUCCESVOL HIJ HET AGENTSCHAP
VAN ZIJN VADER LEIDT.

GOED.
IK KOM
METEEN
TERZAKE. IK
TREK ME TERUG
UIT DE DIRECTIE
VAN DE BGI.

WAT?

NEE! DAT KAN
TOCH NIET?!

IK HEB AL MIJN AANDELEN
OVERGEDRAGEN AAN CHARLES-HENRI.
EN ONZE ZUSTER ANGÈLE DIE VAN
HAAR AAN CLOTILDE.

DAT GEEFT MEN DE MEEROERHEID
IN DEZE RAAD EN DUS OOK DE
LEIDING OVER DE BANK.

U WERKT VOORTAAN MET HEN.
MIJN OISSIERKENNIS EN MIJN ERVARING ZIJN
GEWELDIGE TROEVEN. DE BANK ZAL ER VEEL
PROFIT VAN HEBBEN.

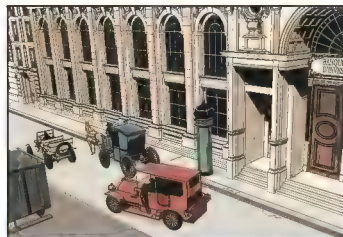
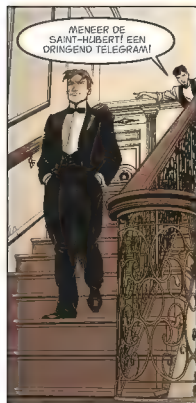
IG PROFIJT NIET
HET ENIGE WAAR HET
U OM GAAT?

DUS
MIJN HEREN,
IK GROET U!

EEN SCHANDE! WE ZIJN HIER NIET
EENS IN GEKEND!

U KUNT ONS
NIET DEZE... VROUW
OPORINGEN... DIE...

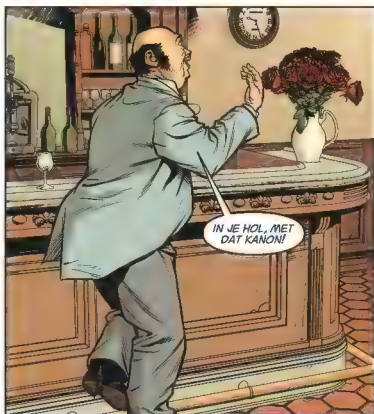
GENOEG! WE ZIJN NIET IN HET PARLEMENT. IK WIL
ORDE EN DISCIPLINE. U KRIJGT HET WOORD ALS IK
HET U GEEF.

ABEL FERRY HEEFT ME ONTVANGEN, IK HEB GEZEGD DAT IK DIE ROEKELOZE MINISTERS ZOU AANKLAGEN ALS DE REGERING OP OORLOG AANGIJKT.

EN DAT HEB IK GEDAAN, IN HET ARTIKEL DAT MORGEN IN DE L'HUMANITE VERSCHIJNT.

HET GROTE GEVAAR VAN NIJ SCHULT NIET IN DE
GEBEURTENISSEN ZELF. HET ZIT IN DE SPANNING
DIE STIJGT, IN DE ONRUST DIE OM ZICH HEEN GRUPT,
ANGST, ONZEKERHEID EN AANHOUDENDE DRUK
LEIDEN TOT ONVERHOEDE OPWELLINGEN.

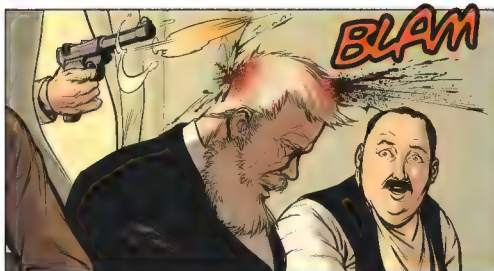

WAT EEN
GELUL...

HET MENSENRAAS KAN NOG ONTKOMEN
AAN DE GRUWEL VAN DE OORLOG. HET
GEVAAR IS GROOT, MAAR HET KAN
VERSLAGEN WORDEN, ALS WE HELDER
VAN GEEST EN VASTERAEDEN BLIVEN,
ALS WE MOEDIG ZIJN IN GELOUD EN IN
DADENDRANG!

HE! KIK LIT!

DOOD AAN DE
VERRADER! STRAF
DE VLIAND VAN DE
NATIE!

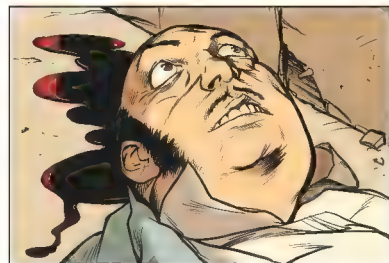
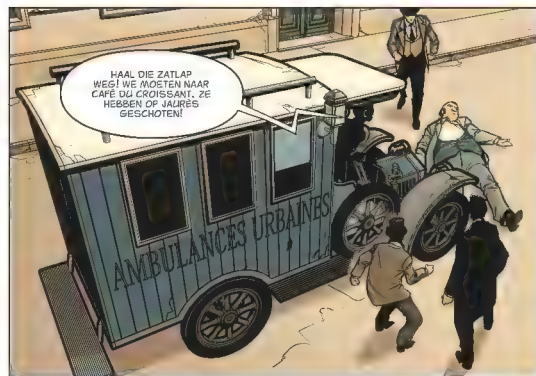
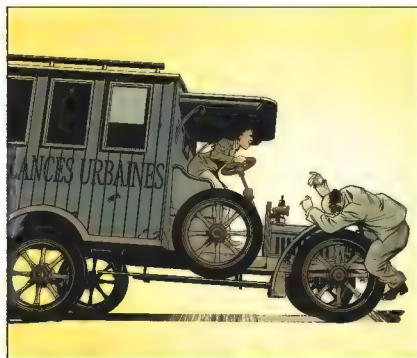
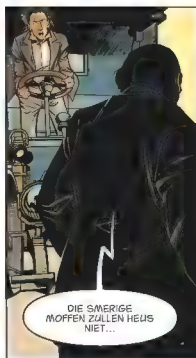

JAURES IS
VERMOORD! HET IS
OORLOG!

ER MOET
EEN AMBULANCE
KOMEN!

HIJ HEEFT
ER ZELF OM
GEVRAAGD...

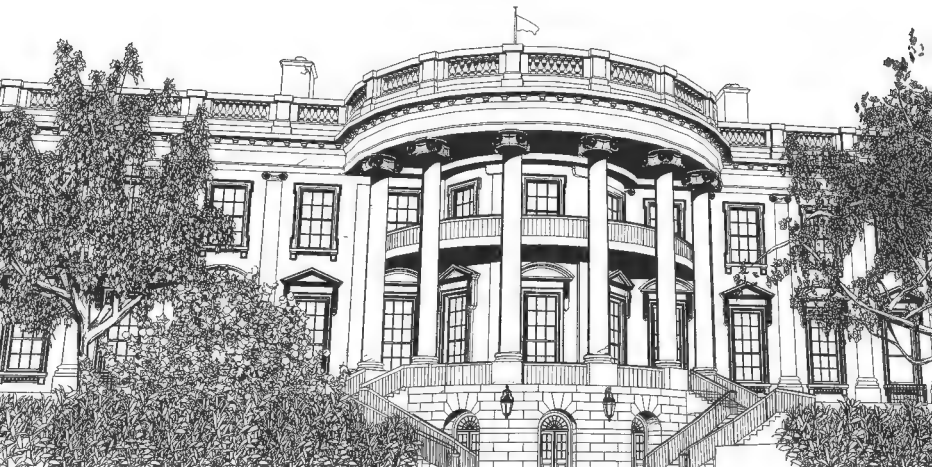
GROTE SCHANDDADEEN WORDEN ALTIJD INGELEID DOOR EEN SCHANDDAAD... HET GRUWELIJKE BLOEDBAD DAT DE DUISTERE MILITARISTISCHE EN NATIONALISTISCHE PARTIJEN VAN ALLE LANDEN HEDEN BERAMEN, ZAL ZIJN INGELEID DOOR EEN GRUWELIJKE MOORD. L'HUMANITE, 1 AUGUSTUS 1914.

EINDE

BOSSERIE, GULLAUME & BRANDIER, 2017

DE BANK

De 'Belle Époque' van de Franse banken

Aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog heeft Frankrijk een uitstekend georganiseerd banksysteem met een grote verscheidenheid aan financiële producten. De spil van de beslommeringen van de familie Saint-Hubert, vormt hun Banque Générale d'Investissement. Net als de Crédit Lyonnais is deze BGI in 1914 even groot als de grootste banken in de City van Londen.

In de 'Belle Époque', de periode van grote welvaart tot aan de Eerste Wereldoorlog, houden de zakenbanken zich voornamelijk bezig met termijntransacties en met grote financiële operaties. De grote depotbanken leggen zich, net als regionale en lokale banken, toe op kortetermijnkredieten. Handelseffecten hebben bij dergelijke operaties een groter aandeel dan in andere ontwikkelde landen. De Franse economie profiteert dus van een overvloed aan relatief goedkope handelskredieten. Dit is de conclusie van Alain Plessis, die in 2010 overleden hoogleraar van de Université de Paris-X Nanterre, in zijn *Histoire des banques en France*.

Het netelige probleem van de Russische leningen

De publieke opinie was over het algemeen zeer afkerig van de grote banken. Maar naarmate die hun activiteiten kunnen uitbreiden, krijgen ze toch steeds meer klanten. Dit is het gevolg van het economische liberalisme, dat ingeburgerd is geraakt met de welvaart na de definitieve overwinning van de Republieken in de jaren 1880. De banken hebben er echter van geprofiteerd door hun clientèle massaal buitenlandse waardepapieren aan te bieden, waaronder de beroemde Russische staatsobligaties. Vooral deze leningen zijn het onderwerp van een tegencampagne, die tussen 1906 en 1910 steeds feller

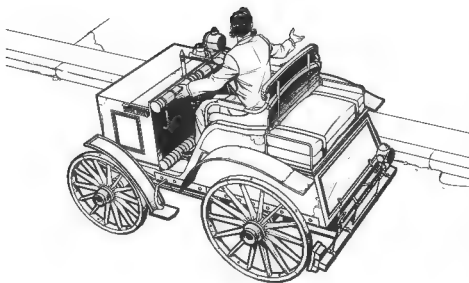
wordt. De financiële elite wordt ervan beschuldigd de nationale tegoeden weg te sluisen naar het buitenland, ten koste van de voorzieningen van het land zelf.

Na de Franse nederlaag tegen Duitsland in 1870, gebruikt Rusland de diplomatieke toenadering met Frankrijk inderdaad door de uitgifte van obligaties op te drijven. Het land heeft voor zijn ontwikkeling gigantisch veel kapitaal nodig. Hoewel Rusland als weinig kredietwaardig wordt beschouwd, bereikt deze fondsenwerving astronomische hoogten. Vooral na het tekenen van de Frans-Russische alliantie in 1892. Dat is een antwoord op de Driebond, de alliantie die tien jaar daarvoor werd aangegaan door Duitsland, Oostenrijk-Hongarije en Italië. Dertig jaar lang zal Rusland Frankrijk overspoelen met obligaties. Ze zijn van de Russische staat zelf, van gemeenschappen of van spoorwegmaatschappijen. Voor de Franse bankiers is het een geschenk uit de hemel. Ze verdringen elkaar om de commissies op de beleggingen van de Franse kleine spaarders te kunnen binnenhalen. Het kost ze trouwens niet de minste moeite om die ertoe te bewegen hun spaarpotten te legen. De beloofde rendementen zijn te verleidelijk. De bankiers worden gesteund door de financiële dagbladen. Dat is niet geheel belangeloos. Later zal bekend worden dat Rusland hen dik betaalt voor die steun. "Een lening aan Rusland, is een lening aan Frankrijk" juichen de aanplakbiljetten. Het gevaar van de Russische insolventie, dat Duitsland had doen besluiten het land geen geld meer te lenen, wordt voor het gemak vergeten. Even optimistisch storten anderhalf miljoen spaarders zich op de 'fantastische' beleggingen, waarmee Rusland duizenden kilometers spoorlijn kan aanleggen. Vooral de 'Trans-Siberische' profiteert ervan. Ook kan Rusland zijn mijnbouw en zijn chemische industrie verder ontwikkelen. Kortom, het land wordt er drastisch mee gemoderniseerd. De koppeling van de roebel aan de goudprijs versterkt in 1897 het enthousiasme alleen nog maar. Vlak voor het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog in 1914, is een derde van het Franse spaartegoed belegd in Rusland. Het gaat om een bedrag van 15 miljard goudfrank. De Franse banken worden er natuurlijk steeds rijker door. Alleen al de Crédit Lyonnais dankt 30 % van zijn winst aan de Russische staatsobligaties. Maar kort na de Oktoberrevolutie, op 29 december 1917, schrappen de bolsjewieken eenzijdig alle schulden van tsaristisch Rusland. Voor de Franse obligatiehouders is dat een drama. Heel wat mensen worden erdoor geruined. Zij, en hun erfgenamen

na hen, blijven hun geld claimen. Het netelige probleem van de Russische schuld vergiftigt nog tientallen jaren de relatie tussen Frankrijk en Rusland. Pas in 1999 komen de beide landen tot een vergelijk. Aan 300.000 obligatiehouders wordt een schadevergoeding toegekend, die alles bij elkaar wordt geraamd op zo'n 400 miljoen dollar. Omgerekend naar de huidige waarde van de schuld is dat nog niet eens 1 % ervan. Het gevolg van deze regeling is dat houders van Russische schuldpapieren niet meer kunnen rekenen op diplomatieke steun van Frankrijk. Ze hebben geen enkele hoop om ooit nog iets van de Russische staat los te krijgen. Al blijft hun vordering bij hun debiteur onverminderd geldig. Aan het eind van de 19e eeuw zijn de Franse banken volledig gefocust op de verkoop van Russische staatsobligaties. Ze verwaarlozen hierdoor de financiering van de landbouw, die toch een pijler van de Franse economie is. De regering gaat daarom de vorming van maatschappijen voor landbouwkredieten bevorderen. Wetten van 1884 en 1899 maken de oprichting mogelijk van de lokale en regionale kantoren van de 'groene bank', het Crédit agricole. Ook kleine ondernemers en ambachtslieden hebben moeite om bij de bank leningen te krijgen. Daarom stelt de minister van Financiën, Joseph Caillaux, in 1911 een commissie samen. Het werk van deze commissie leidt tot goedkeuring van de wet van 13 maart 1917, waardoor de Banques Populaires een groep van coöperatieve banken kunnen worden.

Het begin van de auto

Joseph de Saint-Hubert, de rusteloze baas van de Banque Générale d'Investissement, is helemaal niet bezig met de ontwikkeling van landbouw en nijverheid. Hij richt zich volledig op de uitbreiding van zijn firma. Hij wil zijn bank een wereldwijde dimensie geven, al dreigt hij daarmee zijn vrouw en kinderen te verwaarlozen en zet hij zijn huwelijks ermee op het spel. Liever dan naar de landbouw, kijkt hij naar innovaties die het dagelijkse leven van de Fransen in de 'Belle  poque' veranderen. Vlak na de Wereldtentoonstelling van 1878 is de telefoon op de markt gekomen. In de jaren 1890 zijn er al 10.000 gebruikers. Maar vooral de auto verandert in 1891 het straatbeeld in de Franse hoofdstad. De eerste nog op petroleum lopende auto's worden al seriematig geproduceerd. Dat gebeurt in de fabriek van Louis-François-René Panhard en  mile Levassor, in het 13e arrondissement van Parijs. Hun auto's zijn nog wel uitgerust met in licentie gemaakte Daimler-tweecilindermotor. Toch geeft de industriele

Aan het eind van de 19e eeuw rijden de eerste auto's
in de straten van Parijs.

voorsprong op zijn concurrenten Benz, Daimler en Peugeot het merk Panhard & Levassor zijn eretitel van oudste automerk. Het model waar Joseph de Saint-Hubert in rijdt wordt tot aan 1896 in twee uitvoeringen geproduceerd. Van elke uitvoering zijn er 195 exemplaren. Het model is een kruising van twee prototypes, die in 1890 en in 1891 zijn ontworpen. Er zijn nog twee exemplaren bewaard gebleven van wat wordt beschouwd als de eerste op benzine rijdende en fabrieksmatig geproduceerde auto uit de geschiedenis. Een staat in de *Cité de l'automobile* in Mulhouse, de andere in het *Musée des arts et métiers* in Parijs. Ze zijn in perfecte staat te bewonderen.

De politieke klasse vrijgepleit van het Panamaschandaal

De 'Belle Époque' is niet alleen een tijdperk van vernieuwing. Het is ook een periode van geruchtmakende financiële schandalen. De leden van de familie Saint-Hubert zijn prominente spelers in het economische leven. Onvermijdelijk raken ze ook verwickeld in de schandalen. Dat is het geval met de broer van Joseph de Saint-Hubert, wisselagent Achille Langlois. Hij is afgevaardigde en eigenaar van de toonaangevende krant *La Raison* geworden. Zoals heel wat van zijn collega's ziet hij er geen graten in zich te laten omkopen. Hij ontvangt pakken smeergeld om de combines te steunen die de zakenman Cornelius Herz heeft bedacht. Samen met de bankier Jacques de Reinach en diens factotum, de wisselagent Émile Arton, probeert Herz de financieringsproblemen van de Compagnie universelle du canal transocéanique te verdoezelen. Dat is de maatschappij die Ferdinand de Lesseps heeft

opgericht om zijn kanaal door de landengte van Panama te graven. Ondanks alle frauduleuze kunstgrepen, kan de Compagnie de klok niet terugdraaien. Het faillissement van februari 1889 is niet meer te voorkomen. Het laat 85.000 intekenaars berooid achter. Het schandaal barst los op 6 september 1892. De journalist Édouard Drumont, antisemiet én tegenstander van het parlementaire systeem, onthult in zijn dagblad *La Libre Parole* de achtergronden van de affaire. Hij publiceert de namen van honderden omgekochte politici. Jacques de Reinach wordt dood teruggevonden. Cornelius Herz en Émile Arton wijken uit naar Engeland om aan het gerecht te ontkomen. Terwijl de kranten tekeergaan tegen de 'chéquards' van Panama, stelt onderzoek de betrokkenheid van verschillende prominenten, onder wie ministers en kamerleden, aan de kaak. Maar uiteindelijk is de juridische behandeling van de zaak de ernst van het schandaal onwaardig. Charles de Lesseps en zijn vader Ferdinand verschijnen in januari 1893 voor de strafkamer. Zij krijgen een gevangenisstraf van vijf jaar opgelegd. De beroemde ingenieur Gustave Eiffel en twee andere bestuurders van de Compagnie krijgen twee jaar. Deze veroordelingen worden echter wegens vormfouten weer nietig verklaard. Nog opmerkelijker is dat in maart 1893 bijna niemand naar de Parijse strafrechtbank werd verwezen. Alle parlementariërs worden vrijgesproken, behalve de voormalige minister van Openbare Werken, Charles Baihaut. Hij is zo dom om te bekennen en wordt zwaar gestraft, met vijf jaar cel en twee torenhoge boetes. Er was kennelijk een zondebok nodig om de politieke klasse vrij te pleiten! In november 1895 wordt Émile Arton gearresteerd en in december 1896 vindt zijn proces plaats. Er wordt dan nog wel geprobeerd om de affaire weer op te rakelen. Maar alleen Arton krijgt acht jaar. Alle afgevaardigden die hij had beschuldigd worden vrijgesproken. Émile Arton zit zijn straf trouwens niet eens uit. Op 16 februari 1899 wordt Émile Loubet tot president van de Franse Republiek gekozen. Toen de affaire uitbarstte was hij nog minister van Binnenlandse Zaken. Sindsdien wordt hij spottend 'Panama de Eerste' genoemd. Een van zijn eerste daden als president is om Arton gratie te verlenen. Elke verantwoordelijkheid van de politiek wordt definitief in de doofpot gestopt door het rapport dat op 27 januari 1898 door de zoveelste onderzoekscommissie wordt gepresenteerd.

Alleen ex-minister Charles Baihaut krijgt een veeg uit de pan en met hem ook zijn collega Paul Barbe. Die is dan allang dood...

De zwendel van de eeuw

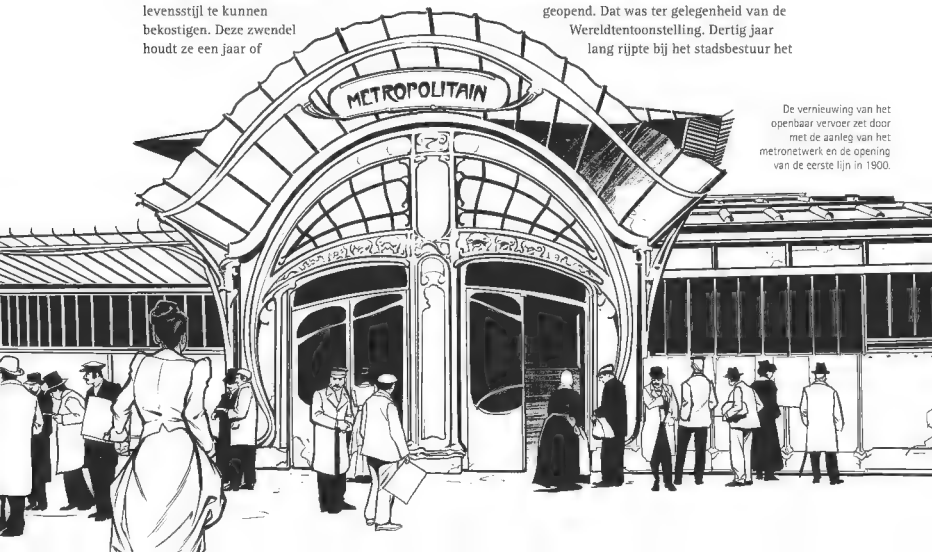
Eugénie, de oudste dochter van Théodore de Saint-Hubert, is betrokken bij weer een andere oplichterij van jewelste. Ze is onnozel, ze verveelt zich en ze wordt aangetrokken door glans en glitter. Ze is dus een gemakkelijke prooi voor Thérèse Humbert, een intrigante van bescheiden komaf. Thérèse heeft in 1878 Frédéric Humbert aan de haak weten te slaan. Hij is de zoon van Gustave Humbert, afgevaardigde van de Haute-Garonne en later senator. In 1882 bekleedt hij in de tweede regering van Charles de Freycinet de post van minister van Justitie. Hij leeft in grote stijl, afwisselend in zijn herenhuis aan de avenue de la Grande-Armée in Parijs en in zijn kasteel des Vives-Eaux in Dammarie-lès-Lys, niet ver van Fontainebleau. Daar ontvangt Thérèse Humbert op groote wijze de hele artistieke en politieke elite. Ze vertelt Eugénie dat ze in 1879 een deel van de erfenis van de Amerikaanse miljardair Robert Henry Crawford heeft gekregen. De neven van de overleden vechten de erfenis echter aan. Onder voorwendsel van deze erfenis, die zogenaamd veilig in een bankkluis ligt en waarmee ze schermt als waarborg, leent Thérèse overal geld om haar luxe levensstijl te kunnen bekostigen. Deze zwendel houdt ze een jaar of

twintig vol. Ze ligt zozeggd al jaren in proces tegen iemand die niet eens bestaat, met als enig doel het moment uit te stellen waarop de rekening moet worden vereffend. Na een aaneenschakeling van dergelijke onwaarschijnlijke verhalen krijgen haar talloze schuldeisers dan toch gedaan dat de fameuze kluis moet worden geopend. Er liggen alleen een baksteen en een paar geldstukjes in. Thérèse Humbert en haar familie hebben dan al de benen genomen naar Madrid, waar ze in december 1902 worden gearresteerd. Er volgt een proces waarbij ook politieke kopstukken worden aangeklaagd. De regering wankelt even. Thérèse Humbert en haar man worden veroordeeld tot vijf jaar dwangarbeid. Haar broers Émile en Romain, die de neven Crawford hadden gespeeld, krijgen respectievelijk twee en drie jaar. Milde straffen als je bedenkt om welke sommen het ging. Thérèse Humbert verdwijnt uit het beeld als ze haar straf heeft uitgediend. Niemand had blijkbaar meer zin om die onfrisse zaak weer op te rakelen.

De metro boort zich onder Parijs door

Eugénie de Saint-Hubert is het slachtoffer geworden van haar vriendschap met Thérèse Humbert. Ze stapt uit het leven door zich in het metrostation Bastille voor de trein te werpen. Twee jaar eerder, op 19 juli 1900, is na eindeloze discussie en getreuzel de eerste metrolijn geopend. Dat was ter gelegenheid van de Wereldtentoonstelling. Dertig jaar lang rijpte bij het stadsbestuur het

De vernieuwing van het openbaar vervoer zet door met de aanleg van het metronetwerk en de opening van de eerste lijn in 1900.

idee om de verkeersinfarcten van de Parijse straten tegen te gaan, in navolging van wat in London al sinds 1863 was aangepakt. Het idee leeft niet alleen bij het stadsbestuur, maar ook in de salons van de burgerij van de hoofdstad die de technische en sociale vooruitgang genegen is en openstaat voor nieuwe ideeën. Aanvankelijk zijn de plannen veel te ambitieus. Er wordt over gedacht om hele stukken van stad te verminken. Terwijl die nog maar nauwelijks is bekomen van de bouwputten van Hausmann en de herstelwerkzaamheden na de tragische episode van de Commune. Uiteindelijk kiest het stadsbestuur voor de ondergrondse oplossing. De nieuwe mogelijkheden van de elektrische aandrijving zijn daarbij doorslaggevend. Het vooruitzicht van de Wereldtentoonstelling van 1900 brengt de dingen in een stroomversnelling. Het idee om het project over te laten aan de spoorwegmaatschappijen wordt verworpen. Hun onderlinge samenwerking verloopt te moeizaam. De stad neemt de zaak zelf ter hand en geeft de opdracht aan zijn ingenieurs Edmond Huet en Fulgence Bienvenüe. Zij ontwerpen een netwerk van eerst drie en later vijf lijnen. De stad zorgt voor de aanleg en besteedt de exploitatie uit aan een concessiehouder,

de Compagnie Générale de Traction van de Belgische groep Empain. In 1899 krijgt de Compagnie du Chemin de Fer Métropolitain de Paris (CMP) het contract. Baron Empain blijft hoofdaandeelhouder. Om de zelfstandigheid van het netwerk ten opzichte van de grote spoorwegmaatschappijen te beklemtonen, kiest men bewust voor rollend materieel van kleinere afmetingen. De breedte van de rails is wel conform. Onder leiding van Fulgence Bienvenüe werkt men met haastige spoed aan de aanleg. Toch opent de eerste lijn, waaraan was begonnen in februari 1899, met drie maanden vertraging en met slechts acht stations. Wat niet wegneemt dat de aanleg een enorme prestatie is geweest, gezien de technische middelen van die dagen. In 17 maanden tijd werd er 11 kilometer aan tunnels aangelegd, waarvoor de grote boulevards van de hoofdstad werden opengereten.

De gedurfd lening van Morgan aan de Amerikaanse regering

Joseph de Saint-Hubert opereert al enkele jaren met succes op de Amerikaanse markt. Hij aarzelt ook niet om zich op te dringen aan de belangrijke bankier John Pierpont Morgan. Hij wil meedoen

met het reddingsplan dat Morgan en de Britse baron Nathan Mayer Rothschild in februari 1895 bekostten. De federale overheid worstelt met een liquiditeitscrisis. Medio jaren 1890 was er bij de Europese investeerders paniek ontstaan over de situatie in Amerika. Daardoor deden ze massaal hun beleggingen in dollars van de hand. De bankiers stelden president Grover Cleveland een heel simpele manier voor om de schatkist te steunen: ze kopen goud in Londen, brengen dat naar New York en garanderen een onderhandse lening van 65 miljoen dollar over dertig jaar, gewaarborgd door het goud. Dit *gold syndicate* maakt een einde aan de vertrouwenscrisis, waardoor waardepapieren weer met winst kunnen worden verkocht. Het jaar daarop organiseert Morgan een nieuwe en ditmaal publieke lening van 67 miljoen dollar. Daarmee bewijst hij definitief zijn trans-Atlantische slagkracht en zijn juridische en financiële deskundigheid. Het maakt hem een legende in de bankwereld. Maar bovenal is hij de man die in 1900 in de Verenigde Staten de weg vrijmaakt voor een officiële 'gouden standaard'.

Rubber, van Congo tot Indochina

Clotilde de Saint-Hubert, de jongste dochter van Théodore, krijgt van haar neef Joseph opdracht de belangen van hun bank in Frans-Congo uit te breiden. Deze kolonie werd pas in 1891 officieel opgericht.

Al snel komt ze erachter dat de exploitatie van de natuurlijke grondstoffen van dit gebied helemaal in handen is van bedrijven die daarvoor vergunning

hebben. Vooral de firma's die rubber verbouwen gaan zich te buiten aan de ergste wredeheden tegen de lokale bevolking. Ze denken niet terug voor slavenhandel, dwangarbeid en alle mogelijke andere gruwelijkheden.

In 1895 doet de krant de *Petit Paris* verslag van de barbaarse executie van een voormalige gids die Franse soldaten in een hinderlaag had laten lopen. Deze terechtstelling, die werd uitgevoerd door twee koloniale bestuurders, Fernand Gaud en Georges Toqué, veroorzaakt in de Franse hoofdstad een golf van verontwaardiging. De regering ziet zich genooddaakt om in 1896 Pierre Savorgnan de Brazza de kwestie te laten onderzoeken. Eenmaal ter plaatse doet de grondlegger van het Franse koloniale rijk in Centraal-Afrika afschuwelijke ontdekkingen. Hij brengt nog heel wat andere geweldplegingen aan het licht, die worden begaan met medeweten van het koloniale bestuur. Het diensthoofd dat vrouwen uit de stad Bangui gijzelt. De directeur van een bedrijf die zijn arbeiders doodslaat met een leren zweep. Savorgnan de Brazza krijgt dysenterie en sterft uitgeput op de weg terug naar Dakar. Zijn rapport wordt overhandigd aan de Franse autoriteiten in Parijs. Het verdwijnt vrijwel onmiddellijk in een lade. Uit angst om de kolonials tegen zich in het harnas te jagen, geeft de regering economische overwegingen de voorrang op het humanitaire aspect. Uit gelijke economische overwegingen wordt niet lang daarna de winstgevendende en beloftevolle rubberexploitatie geëxporteerd naar een ander deel van het koloniale Franse rijk: naar Indochina.

Philippe Guillaume

Bibliografie

- La République imaginée, 1870-1914, **Vincent Duclert**, collectie « Histoire de France », dir. Joël Cornette, Belin, 2010.
- La France de la Belle Époque (1896-1914), 6e druk, **Dominique Lejeune**, collectie « Cours Histoire », Armand Colin, 2011.
- Emprunts russes et investissements français en Russie, **René Girault**, collectie « Études générales », Comité pour l'histoire économique et financière de la France, 1999.
- Les Emprunts russes, de la ruine au remboursement, histoire de la plus grande spoliation du siècle, 2e druk, **Joël Freymond**, Éditions du Journal des Finances, 1996.
- La France des gogos, trois siècles de scandales financiers, **Gilbert Guilleminault** et **Yvonne Singer-Lecocq**, Fayard, 1975.
- Les Scandales de la République, de Panama à l'affaire Cahuzac, **Jean Garrigues**, Nouveau Monde Éditions, 2013.
- Le Scandale de Panama, **Jean-Yves Mollier**, Fayard, 1991.
- La Grande Thérèse, l'escroquerie du siècle, **Hilary Spurling**, Éditions Allia, 2003.
- Le Métro parisien, 1900-1945, **Clive Lamming**, collectie « La grande histoire des transports urbains », Éditions Atlas, 2011.
- Le Rapport Brazza, mission d'enquête au Congo: rapport et documents (1905-1907), **Mission Pierre Savorgnan de Brazza**, **commissa Lanessan**, collectie « Les transparents », Le Passager clandestin, 2014.

Aan al mijn vrienden en collega's, leden van de verbijsterde Economen,
die net als ik geloven dat een ander soort economisch beleid mogelijk is.

Ph. G.

Duizendmaal dank en tonnen liefde voor Armelle.
Haar steun dag na dag heeft me meer geholpen dan ze zou kunnen vermoeden.

Stef

www.dargaud.com

EERSTE DRUK

Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing zijn uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.

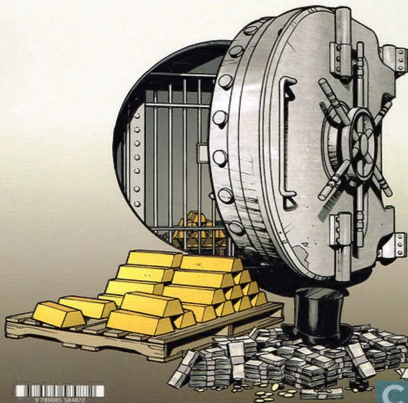
© 2017 by DARGAUD EDITION - PARIS

© Nederlandse taal DARGAUD-LOMBARD nv/DARGAUD BENELUX BRUSSEL.

Vertaling: Van der Heide produkties/Margreet van Muijlwijk.
Wettelijk depot: D/2017/0086/327 • ISBN: 978-90-8558-487-2
Gedrukt in de EU door CANALE

1892, Parijs. Joseph de Saint-Hubert heeft alleen nog oog voor de steeds lucratievere zaken van zijn bank, maar verliest daardoor zijn gezin uit het oog. Zijn halfbroer Achille probeert ondertussen zijn vel en reputatie te redden in het oog van de politiek-financiële storm die is opgestoken na het uitbreken van het Panamaschandaal. Tegen een achtergrond van koloniale veroveringen en economische expansie neemt de derde generatie van de familie Saint-Hubert het in volle Belle Époque tegen elkaar op in de wereld van het bankwezen, in goede en in kwade dagen...

1882-1914

9 780855 584872

